

תנאף" "לא תגנוב" קנאה יש ביניכם? יצר הרע יש ביניכם? מיד הודו לו להקדוש ברוך הוא שנאמר "ה' אדונינו מה אדיר שמך וגו'" ואילו תנה הודך על השמים לא כתיב.

השאלה היא, הרי גם המלאכים ידעו את טענותיו של משה, אז למה הם בכל זאת ביקשו את התורה? אלא ודאי שכוונתם היתה לפנימיות של התורה, לסודות הגנוזים בה בכל אות ובכל תג, אז אם כן חוזרת השאלה מה ענה להם משה רבינו?

אלא מסביר השם משמואל: "לגודל מעלת התורה אין לשום נברא אחיזה בה, רק במה שהוא בורח מדבר שכנגדה". בכדי לזכות לתורה צריך להתנתק מטומאת הגויים. מדברים שהם היפך התורה.

וכך טעם משה רבינו למלאכים: הרי אתם אין לכם יצר הרע אין לכם קנאה, ממילא אין לכם על מה להתגבר, אין לכם נסיונות ממילא אינכם יכולים להתחבר אל התורה.

וכך מתפרש "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי" ככל שמובדלים יותר מהגויים, כך זוכים "להיות לי".

הרבה אנשים נמצאים כעת בקושי גדול, אם זה מבחינה בריאותית פיזית, אם זה מבחינה נפשית, אם זה מבחינה כלכלית, צרה רודפת צרה, וכל מקום שפונים שומעים רק סבל וצער.

אבל בכל זאת עלינו להתגבר על היאוש המנסה להשתלט עלינו ולהאמין כי קרובה ישועתנו לבוא.

ועלינו לזכור את דברי החפץ חיים (הובא בספר הח"ח חיי ופועלו ח"ג עמוד תת"ב): "בתחילת דרכו לומד ילד יהודי בפרשת בראשית את הפסוק "והארץ היתה תהו ובהו וחושך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים". ללמד אותו ולחנך אותו, שאף במקום זמן ומצב, הנראה לו כתהו ובהו וחושך, ידע בבירור שרוח אלקים מרחפת שם תמיד".

בדומה לזה אמר השפת אמת (בא, תרל"א) על הפסוק בתחילת פרשת בא: "בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו", שאתה רואה זמנים קשים של הסתר פנים, אתה צריך לדעת "כי אני הכבדתי את לבו" הכל זה מאיתו יתברך. ומה שמגיע תקבל ומה שלא אין להם רשות לפגוע ולהזיק.

ידועה הגמרא במסכת תענית (כג.) על חוני המעגל שישן שבעים שנה וכשהתעורר אף אחד לא הכירו ולא היו לו חברים ואז הוא התבטא "או חברותא או מיתותא", אבל בתלמוד הירושלמי (תענית טז:) מובא הסיפור בצורה אחרת לגמרי.

דעת הירושלמי שמדובר על חוני המעגל סבא של התנא חוני שמוזכר במשנה, הוא חי עוד בתקופת הבית הראשון סמוך לחורבנו. פעם הלך לראות את פועליו שעבדו בשביל ליד ההר. פתאום התחיל לרדת גשם וחוני המעגל מצא לו מחסה במערה. הוא נרדם שם ושקע בשינה זו במשך שבעים שנה.

במשך תקופה ההיא התהפכו סדרי עולם. המקדש הראשון נחרב, ישראל גלו לבבל במצב איום רווי דם ודמע, שנחלק על מגילת איכה. הם השתכנו בבבל עד שמלכה מלכות פרס אחרי שבעים שנות גלות ונבנה בית המקדש מחדש.

כשכבר עמד בית המקדש השני על מכונו, התעורר חוני המעגל שכל אותה התקופה עברה עליו בשינה, מיד בצאתו מן המערה הבחין שהעולם נשתנה לגמרי, כרמים שהכיר נטעו בהם זיתים, מקום שהיו בו בתים התרוקנו והם מגרשים רקים, הכל שונה בתכלית. ואז פנה לאנשים ואמר להם שהוא חוני המעגל מזמן בית ראשון.

אמרו לו אנשי העיר: שמענו אמנם שהיה פעם צדיק כזה בימי הבית הראשון וכשהיה נכנס אל בית המקדש, היתה כל העזרה מאירה מכבודו והודו... אם אתה אכן הוא חוני המעגל, נראה אם זה יקרה שוב. "עאל ונהרית".

נכנס חוני המעגל לבית המקדש השני ושוב האירה העזרה... אז קרה חוני המעגל על עצמו: "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים".

הסיבה לכך שמשמים הרדימו את חוני המעגל שבעים שנה, מסביר ה"פה מראה" על הירושלמי, שמן השמים לא רצו שיצטער, או שמנעו ממנו שיתפלל על המקדש שלא ייחרב.

עלינו לדעת ולהאמין שכל צער שמגיע ליהודי בגלל משמים נגזר עליו אותו צער, ומי שלא נגזר עליו הצער לא יצטער. וכשם שבזמן חורבן בית המקדש הראשון, שאין יהודי שלא חווה על בשרו את גודל צער החורבן וגלות ישראל, בכל זאת חוני המעגל נגזר עליו שלא יצטער, הרי שבורא עולם הפיל עליו תרדמה במשך שבעים שנה והקימו רק אחרי הקמת בית המקדש השני, וכך הוא כלל לא הרגיש את צער החורבן והגלות.

כך בימינו, כאשר צער כאב וסבל משתוללים בכל העולם כולו, אולם מי שלא נגזר עליו שיצטער, הרי שבורא עולם יצילו לא רק מכל פגע, אלא גם מכל צער והרגשת פחד.

החפץ חיים זצוק"ל בין כל עשרות הספרים שהוא חיבר יש לו ספר מיוחד עבור חיילים שגויסו לצבא הרוסי והפולני, הספר נקרא בשם "מחנה ישראל", בספר זה החפץ חיים תימצת בקיצור את עיקרי היהדות הנחוצים לחיילים לדעת בהיותם בנכר.

בספר זה יש שני פרקים על תקוות הגאולה, וכך הוא כותב שם: "ואל יפלא בעיני האדם לחשוב, איך יכול להיות שאנחנו אומה ישראלית, אשר כעת הם השפלים והמבוזים לעיני הכל, יתרוממו לאות ולתפארת לעיני הכל, היפלא מה' דבר? מתי זכה יעקב ל"ב שבטים, שבטי קה, להתעשר בהון רב וגם להילחם עם מלאך ה' ולנצחו? אחר שפגשו אליפז בדרך ורצה להרגו והוכרח ליתן לו כל אשר לו, ורק במקלו עבר את הירדן והתגורר בבית לבן ושרתו ביום ובלילה".

ועל זה הביא החפץ חיים את המדרש: "מי היה מחכה ליעקב שעבר במקלו את הירדן, שיפרוץ ויעשיר? מי היה מחכה לגלויות שיהיו לשם ולתהילה? מי היה מחכה לסוכת דוד הנופלת שיקימנה הקב"ה?"

וכמו שקרה בעבר, שקם דבר ה' מבלי שיעלה על הדעת מציאות כזאת, אפשרות רחוקה כזאת, כמו כן יהיה בעתיד, נגד השכל המוגבל, נגד כל הגיון, נדחי ישראל יקבץ, אב הרחמן יקים לנו את סוכת דוד הנופלת, והעיקר גואל צדק בוא יבוא.

ואומר החפץ חיים: "אף אנו לא נתייאש חס ושלום ונדע שבדאי דבר אלוקינו יקום לעולם".

ומוסיף החפץ חיים: "וכתוב בספרים, שלא דוקא על הגאולה בלבד צריך לצפות אלא על מין צרה שלא תבוא צריך לצפות לישועת ה'. וכבר כתבו בשם האר"י ז"ל, שבכל יום כשאומר 'כי לישועתך קיונו וציפינו כל היום', יכוין שמצפה לישועה על כל צרה הנמצא בו והוא מסוגל מאוד להצלה". ע"כ.

הסמ"ק – ספר מצוות קטן שחיברו רבי יצחק מקורביל שהיה אחד מבעלי התוספות שהמאמר הראשון של הקב"ה בעשרת הדברות היה "אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים", וביאורו: "כשם שאני רוצה שתאמינו בי שאני הוצאתי אתכם, כך אני רוצה שתאמינו בי שאני ה' אלקיכם ואני עתיד לקבץ אתכם ולהושיעכם".

כותב השפת אמת (חנוכה תרל"ט): "תקוותינו רבה בהש"ת אשר בבוא עת הגאולה במהרה בימינו אמן, ברגע אחד נוכל לבוא אל השלימות בעזרהש"ת".

ובמקום אחר אומר השפת אמת (שמות תרמ"ב): "וכמו כן יש לנו לקוות בגלות המר הזו שלא להיות נואש ח"ו בראות שפלותינו מלבר ומלגאו... כי כשיתן הש"ת ויגאלנו, יתעורר הפנימיות שיש בנו להיות נהפכים כרגע לעלות למדריגות עליונות כבשנים הקדמוניות, הש"ת ימהר גאולתינו בב"א".

הרי לנו כי קרובה ישועתנו לבוא, ובפרט שכבר נכנסנו לתוך שלושים יום לימי הפורים ימים המסוגלים לנסים ולישועות גדולות, ונזכה בקרוב ממש לקבל פני שמיח צדקנו בחסד וברחמים לגאולת עולם אמן.